

KRÓLOWA ANIOŁÓW

Wietrzo, 29.07. 2001 Nr 30 (286)

JUŻ TYLKO JEDEN TYDZIEŃ DO ODPUSTU KRÓLOWEJ ANIOŁÓW PRZEŻYWAJMY TEN CZAS W ZJEDNOCZENIU Z MARYJĄ ODMAWIAJĄC CODZIENNIE **Akatyst** ku czci Bogurodzicy

IKOS 12

Wielbiąc pieśniami Twego Syna
chwalimy hymnem wszyscy też i Ciebie,
jako świątynię duchową, Bogarodzico.
Ten, który mieszkał w Twoim łonie
trzymając w dłoni wszystkie rzeczy,
Pan nasz, uświęcił Cię i uczył
i nauczył nas wołać do Ciebie:

Witaj, namiocie Boga oraz Słowa,
Witaj, święta ponad « święte świętych »,
Witaj, arko złożona przez Ducha Świętego,
Witaj, niewyczerpana życia skarbnico.
Witaj, czcigodny diadem królów bogobojnych,
Witaj, chwało wysoka kapłanów pobożnych,
Witaj, bastionie niezdobyty Kościoła świętego,
Witaj, murze nieobalony Królestwa Bożego.
Witaj, Ty, która wznosisz pomniki zwycięstwa,
Witaj, która obalasz nieprzyjaciół naszych,
Witaj, lekarstwo dla ciała mojego,
Witaj, duszy mojej ocalenie.

Witaj, Oblubienico Dziewicza.

Kościelna posługa rodziny

53. Posługa ewangelizacyjna rodziców chrześcijańskich jest swoista i nie do zastąpienia: nabiera ona cech typowych dla życia rodzinnego, na które winny się składać miłość, prostota, konkretne i codzienne świadectwo

Rodzina winna tak przygotować dzieci do życia, aby każde wypełniło całkowicie swe zadanie, zgodnie z otrzymanym od Boga powołaniem. Istotnie, rodzina, która jest otwarta na wartości transcendentne, która służy braciom w radości, która wykonuje swoje zadania z wielkoduszną wiernością i która jest świadoma swego codziennego uczestnictwa w tajemnicy chwalebnego Krzyża Chrystusowego, staje się pierwszym i najlepszym seminarium powołania do życia poświęconego Królestwu Bożemu.

Posługa ewangelizacyjna i katechetyczna rodziców powinna towarzyszyć dzieciom także w okresie ich dojrzewania i młodości, kiedy — jak to często się zdarza — kontestują lub wręcz odrzucają wiarę chrześcijańską, otrzymaną w pierwszych latach życia. Podobnie jak w Kościele dzieło ewangelizacji zawsze związane jest z cierpieniem apostoła, tak w rodzinie chrześcijańskiej rodzice powinni odważnie i z wielką pogodą ducha przyjmować trudności, na jakie niejednokrotnie napotyka ich posługiwanie ewangelizacyjne wobec własnych dzieci.

Nie powinno się zapominać o tym, że posługa, którą małżonkowie i rodzice chrześcijańscy wypełniają na rzecz Ewangelii, jest zasadniczą posługą kościelną, czyli o tym, że wchodzi ona w kontekst całego Kościoła jako wspólnoty ewangelizowanej i ewangelizującej. Ponieważ posługa ewangelizacyjna i katechetyczna „Kościoła domowego” wyrasta i pochodzi z jedynego posłannictwa Kościoła i jest podporządkowana budowaniu jednego Ciała Chrystusowego, powinna pozostawać w wewnętrznej komunii i odpowiedzialnej harmonii z wszystkimi innymi posługami ewangelizacji oraz katechezy, obecnymi i działającymi we wspólnocie kościelnej tak diecezjalnej, jak i parafialnej.

Dziś tj. 29.07.2001 r NIE-DZIELA 17 zw. □ **Jutro 30.07 Msza św. o godz. 7.30.** we wtorek Mszy św. nie będzie □ **We środę** rozpoczynamy miesiąc sierpień, miesiąc modlitwy i ofiary wstrzemięźliwości od napojów alkoholowych aby uprosić łaskę uwolnienia, uzdrowienia dla chorych na chorobę alkoholową. Składamy na ten miesiąc zobowiązanie powstrzymać się od używania napojów alkoholowych, wpisując się do księgi trzeźwości, oraz przez cały miesiąc sierpień uczestniczymy we Mszy św. i modlitwie różańcowej w godzinie Apelu Jasnogórskiego. Codziennie o godz. 20.30 Msza św. a po niej Różaniec o trzeźwość Narodu Polskiego. Wsłuchajmy się w głos Ducha Świętego w naszych sercach i posłuchajmy Go. □ **We czwartek 2.08** można zyskać odpust zupełny „Porcjunkuli” pod zwykłymi warunkami. Już od środy, codziennie od godz. 20.00 okazja do spowiedzi. Będzie O. Arkadiusz, kapucyn z Nowego Miasta n. Pilicą. □ **W tym tygodniu** przypada pierwszy czwartek, piątek i sobota. Msza św. codziennie o 20.30 z kazaniem O. Arkadiusza, przygotowującym parafię do odpustu. Po Mszy św. wystawienie Najśw. Sakramentu, Litania i Różaniec o trzeźwość. □ **W sobotę 4.08** wspomnienie św. Jana Marii Vianney’a, patrona proboszczów. Modlimy się w intencji duszpasterzy a zwłaszcza proboszczów. □ **W najbliższą niedzielę** odpust „Porcjunkuli” czyli NMP Królowej Aniołów. Jeśli pogoda dopisze, to jak co roku uroczysta Suma przy ołtarzu polowym na podium. Do urzędzenia ołtarza zapraszam tych wszystkich, którzy w konkretny sposób chcą okazać swoją miłość i wdzięczność Panu Bogu i Najśw. Maryi Pannie naszej Matce i Królowej. Oczywiście, przede wszystkim proszę o to młodzież

W tym tygodniu za łaskę chrztu świętego dziękują : 1.08 Kacper Piotrowski. 2.08 Rudolf Czeliński, Paweł Zborowski; 3.08 Barbara Czeliński; 4.08 Tadeusz Biały, Urszula Szpiech.

Za łaskę sakramentu małżeństwa dziękują w rocznicę jego ślubu: 30.07 Jolanta i Ireneusz Kijowski, Elżbieta i Kazimierz Świstak; 31.07 Teresa i Zygmunt Stad-

nicki 25- lecie; 4.08 Edyta i Wojciech Kolanko; 5.08 Ewa i Artur Wszolek

Kto przyjmie jedno z tych małych, Mnie przyjmie.

Małżonkom

Tomaszowi i Joannie Dubis

gratulacje, z okazji narodzin dziecka i szczere życzenia wielu łask Bożych dla Rodziny.

Ks. Proboszcz z całą Rodziną Parafialną

W rocznicę śmierci polecamy miłosierdziu

Bożemu zmarłym: 31.07 + Wacław Klukojć, + Ignacy Longawa; 1.08 + Stefania Bek; 4.08 + Katarzyna Czaja; 5.08 Maria Helnarska, + Andrzej Szwał.

Wieczne odpoczywanie racz im dać Panie!

Msze św.

1. pon. 30.07+ Kazimiera Pietruszka
2. wt. 31.07+ z r. Michalczyków i Mikoszków
3. śr 1. 08. + Helena i Tomasz Longawa
4. czw. 2. 08 +Andrzej Szwał
5. piąt. 3. 08 + Maria Zajchowska z Róży Janiny Kozubal
6. sob. 4. 08 + Leonia i Władysław Sannocki. 7.n. 5.08 W intencji Parafian

W kościele sprzątali: Danuta Marszał z Wołomina - życzymy dobrego wyczynku z nami. Irena Śliwińska, Ewa Radoń i Mariusz Dubis . **Bóg zapłać !**

Niech cię Pan
błogosławi i strzeże.
Niech Pan rozpromieni
oblicze swe nad tobą,
niech cię obdarzy
swą łaską.
Niech zwróci ku tobie
oblicze swoje
i niech cię obdarzy
pokojem.

Pwt 6,24-27

List apostolski
Novo Millennio Ineunte
Ojca Świętego Jana Pawła II

do biskupów, duchowieństwa i wiernych na zakończenie Wielkiego Jubileuszu Roku 2000

Do Biskupów, do Kapłanów i Diakonów, do Zakonników i Zakonnice oraz wszystkich Wiernych. c.d.

Wezwanie *«ut unum sint»* jest dla nas wiążącym poleceniem i jednocześnie siłą, która nas wspomaga, oraz zbawiennym napomnieniem, pomagającym przezwyciężać nasze lenistwo i ciasnotę serca. Właśnie na modlitwie Jezusa, a nie na naszych umiejętnościach opiera się ufność, że możemy także w rzeczywistości do-
czesnej ustanowić pełną i widzialną komunie wszystkich chrześcijan.

W tej perspektywie odnowy rozpoczętej przez Jubileusz patrzę z wielką nadzieją na *Kościół Wschodnie*, ufając, że zostanie w pełni przywrócona owa wymiana darów, która wzbogacała Kościół pierwszego tysiąclecia. Pamięć o czasach, gdy Kościół oddychał «dwoma płucami», niech przynagla chrześcijan Wschodu i Zachodu, aby szli razem w jedności wiary, szanując uprawnione odmienności, akceptując się wzajemnie i wspomagając jako członki jednego Ciała Chrystusa.

Równie gorliwie należy rozwijać dialog ekumeniczny z braćmi i siostrami ze *Wspólnoty Anglikańskiej* i ze *Wspólnot kościelnych wyrosłych z Reformacji*. Z Bożą pomocą debata teologiczna na temat istotnych zagadnień chrześcijańskiej wiary i moralności, współpraca na polu charytatywnym, a nade wszystko wielki ekumenizm świętości z pewnością wydadzą w przyszłości swoje owoce. Idźmy tymczasem z ufnością naprzód, oczekując z utęsknieniem chwili, gdy wraz z wszystkimi bez wyjątku uczniami Chrystusa będziemy mogli wspólnie śpiewać pełnym głosem:
«Oto jak dobrze i jak miło, gdy bracia mieszkają razem» (Ps 133[132],1).

Wezwanie do miłosierdzia

49. Miłosierdzie bierze początek z komunii wewnątrzkościelnej, ale ze swej natury zmierza do posługi powszechnej, *skłaniając nas do podejmowania dzieł czynnej i konkretnej miłości wobec każdego człowieka*. Jest to dziedzina, która w równie decydujący sposób określa kształt życia chrześcijańskiego, styl działalności kościelnej i treść programów duszpasterskich. Rozpoczynający się wiek i tysiąclecie będą świadkami - a wypada sobie życzyć, aby doświadczyły tego bardziej niż dotychczas - jak wielkiego poświęcenia wymaga miłosierdzie wobec najuboższych. Jeśli nasze działania rzeczywiście mają początek w kontemplacji Chrystusa, to powinniśmy umieć Go dostrzegać przede wszystkim w twarzach tych, z którymi On sam zechciał się utożsamiać: *«Bo byłem głodny, a daliście Mi jeść; byłem spragniony, a daliście Mi pić; byłem przybyszem, a przyjęliście Mnie; byłem nagi, a przyodzialiście Mnie; byłem chory, a odwiedziście Mnie; byłem w więzieniu, a przyszliście do Mnie»* (Mt 25,35-36). Te słowa nie są jedynie wezwaniem do miłosierdzia: zawierają one głęboki sens chrystologiczny, który ukazuje w pełnym blasku tajemnicę Chrystusa. Te słowa, w nie mniejszym stopniu niż wierność prawdzie, są próbierzem wierności Kościoła jako Oblubienicy Chrystusa.

Nie należy oczywiście zapominać, że nikt nie może zostać pozbawiony naszej miłości, jako że «Syn Boży przez wcielenie swoje zjednoczył się jakoś z każdym człowiekiem»⁷⁷. Jednakże wedle jednoznacznych słów Ewangelii jest On w szczególny sposób obecny w ubogich, dlatego wobec nich Kościół winien stosować «opcję preferencyjną»). Poprzez tę opcję dajemy świadectwo o kształcie miłości Boga, o Jego opatrności i miłosierdziu, i w pewien sposób nadal rozsiewamy w dziejach ziarna Królestwa Bożego, które sam Jezus pozostawił w czasie swego ziemskiego życia, wychodząc naprzeciw tym, którzy zwracali się do Niego z wszelkimi potrzebami duchowymi i materialnymi.

50. W naszej epoce wiele jest bowiem potrzeb, które poruszają wrażliwość chrześcijan. Nasz świat wkracza w nowe tysiąclecie pełen sprzeczności, jakie niesie z sobą rozwój gospodarczy, kulturowy i techniczny, który niewiele wybranym udostępnia ogromne możliwości, natomiast miliony ludzi nie tylko pozostawia na uboczu postępu, ale każe się im zmagać z warunkami życia uwłaczającymi ludzkiej godności. Jak to możliwe, że w naszej epoce są jeszcze ludzie, którzy umierają z głodu, skazani na analfabetyzm, nie mający dostępu do najbardziej podstawowej opieki lekarskiej, pozbawieni domu, w którym mogliby znaleźć schronienie? c.d.n.